

TMMOB Yönetim Kurulu başkanı Mehmet Soğancı'nın 17 Kasım 2004 tarihinde Yaser ARAFAT'ın ölümünü nedeniyle yaptığı basın açıklaması:

Yaser Arafat'ın hikayesi, direnmenin, başkaldırının, mücadelenin, azmin hikayesidir. Onun hikayesi dünya halklarının bağımsızlık mücadelesinin hikayesidir. Tüm dünyada ve Ortadoğu'da barış, adalet ve özgürlük için mücadele edenlerin ve Filistin halkının hikayesidir. Onun ismi mazlum halkların, ezilenlerin, yoksulların, vatansız bırakılanların ismidir. Onun mücadelesi, dünyada eşitlik ve adalet talebinin meşruluğunun ve haklılığının ifadesidir.

1974 de Birleşmiş Milletlerde yaptığı konuşmada "Bu gün bir elimde zeytin dalı, diğer elimde özgürlük savaçsısının silahını tutuyorum. Zeytin dalını elimden düşürmeyin." diyen Arafat'ın arkasından emperyalistlerin ve onların işbirlikçilerinin döktükleri göz yaşları koskocaman bir yalandır. "Filistin halkının Amerikalılara karşı ne suç işlediğini soruyorum. Ne yaptık ki bizimle savaşıyorsunuz?" diyen Yaser Arafat, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin timsah gözyaşlarında değil, mazlum halkların bağımsızlık mücadelesinde yaşayacaktır.

Bağımsızlık, onun 26 yıl aradan sonra Filistin'e ayak basarken söylediği sözlerle kolaylıkla anlaşılabilir: "Filistin'in ilk özgür toprağına ayak basıyorum. Heyecandan başımın nasıl döndüğünü ve kalbimin nasıl çarptığını tahmin edemezsiniz."

Mazlum halklar onu hep, başında kefiyesi, belinde tabancası, elleriyle yaptığı zafer işareti ve eksik olmayan gülümsemesi ile hatırlayacak ve onu emperyalizme karşı yürüttükleri bağımsızlık mücadelelerinde yaşatacaktır.

Hoşça kal Yaser Arafat. Hoşça Kal "Ebu Ammar". Hoşça kal İnşaat Mühendisleri Odamızın Onursal Üyesi. Emin olmalısın ki: Filistin halkı bir gün mutlaka kazanacak.

YASER ARAFAT

Ağustos 1929 da doğdu. Çocukluğu Kudüs ile Kahire arasında geçti. 1948 de Kahire Üniversitesinde İnşaat Mühendisliği öğrenime başladı. 1949 da Kahire'de Filistin Öğrenci Birliği'ni kurdu. 1956'ya kadar bu birliğin başkanlığını yürüttü. 1956 da Arap İsrail savaşına katıldı. 1959 da Mısır'da İnşaat Mühendisliği yaptı. 1959 da arkadaşları ile birlikte El Fetih (Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi) örgütünü kurdu. İsrail hedeflerine karşı yapılan ilk askeri hareketi gerçekleştiren birliğe komuta etti. 1967 de Batı Şeria'da direniş hareketini örgütledi. 1969 da Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Başkanı oldu. 1970 de Filistinli gerillaların Ürdün'ü terk etmeye zorlandığı, 40.000 kişinin öldüğü iç savaşta çarpıştı ve FKÖ'nün merkezini Beyrut'a taşıdı. 1974 de FKÖ Arap zirvesinde Filistin halkının tek temsilcisi kabul edildi. Kasım 1974 de Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda konuşma yaptı. 1975-76 da Lübnan'a giren Suriye'ye karşı direnenler arasındaydı. Lübnan bölününce Filistinlilerin denetiminde kalan bölgede FKÖ'nün devlet yapısı kazanması için çaba sarf etti. 1982 de Güney Lübnan'a giren İsrail'in Beyrut kuşatması sırasında iki ay direniş gösterdikten sonra FKÖ merkezini Tunus'a taşıdı. Sonra Suriye'ye geçti. 1983 de Suriye FKÖ uyuşmazlığı gelişince Tunus'a döndü. 1987 de Birinci İntifada başladı. Kasım 1988 de Filistin Bağımsızlık Bildirisini yayımladı. Cezayir'de bağımsız Filistin Devleti'nin kuruluşunu ilan etti. Gene 1988 de Avrupa Parlamentosu Sosyalist grubuna hitap etti. Birleşmiş Milletlerin Cenevre Genel Kurulu'nda konuştu. Aralık 1988 de İsrail'in var olma hakkını kabul edip, terörizmi kınadı. Ocak 90 da yarı yaşındaki Hristiyan Filistinli Suha Tavit ile evlendi. Ağustos 90 da Irak'ın Kuveyti işgalini destekledi. 1992 de Libya'da düşen uçaktan yaralı kurtuldu. 1993 de ilk Filistin İsrail Barış anlaşmasını imzaladı, İzak Rabin'in elini sıktı. 1994 de 26 yıl sonra ilk kez Filistin'e ayak basıp özerk yönetimini kurdu. 1994 de İsrail Başbakanı İzak Rabin ve Dışişleri Bakanı Şimon Peres ile birlikte Nobel Barış Ödülü aldı. 1996 da ilk genel seçimde Filistin Yönetimi Başkanı oldu. 1998 de İsrail ile toprak devri anlaşması imzaladı. 1999 da İsrail başbakanı Ehud Barak ile barış görüşmelerine yeniden başladı. Temmuz 2000 de ABD Başkanı Bill Clinton gözetiminde Barak ile nihai barış için maraton zirve yaptı. İsrail Kudüs'ü paylaşmayınca anlaşmayı imzalamadı. Eylül 2000 de İkinci intifada başladı. Aralık 2001 de İsrail'in tecrit politikası ile Ramallah'taki Mukata'ya hapis oldu. Mart 2002 de İsrail'in saldırıları karşısında beş hafta boyunca ölüm kalım savaşı

verdi. Nisan 2002 de Şaron'un "daimi sürgün" önerisini "Batı Şeria'yı terk etmektense ölürüm" sözleri ile reddetti. 2002 de ABD Başkanı Bush Arafat'ın yerine yeni lider seçilmesini istedi. Nisan 2003 de ABD'nin baskısıyla yardımcısı Mahmud Abbas'ı başbakanı yaptı. 2003 de Arafatsız ilk İsrail Filistin zirvesi Ürdün'de toplandı. Ekim 2004 de hastalandığı için Paris'e götürüldü. 11 Kasım 2004 de 75 yaşında öldü. Yaser Arafat TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası Onur Üyesi idi.